

[Henry Christensen.]

samordningsorgan, nemlig det udvalg, der var nedsat til at behandle spørgsmålet om skatternes indregning i pristallet. Deri havde vi repræsenteret sagkundskaben, regeringen, organisationerne og folketinget, og vi var et flertal, der nåede frem til den opfattelse, at det ud fra mange grunde, bl. a. ud fra inflationsskabende grunde, var rigtigt at tage skatterne ud af pristallet. Vi kom til folketinget og foreslog, at man så måtte følge det, som de sagkyndige, som flertallet i samordningsorganet havde foreslået. Men regeringen afviste det, ville ikke være med dertil. Når vi møder de radikale medlemmer af det høje ting ude på møderne i landet, vil de godt være med, men de vil ikke være med her i tinget, og jeg tror, det er det nære samkvem med socialdemokraterne, der gør, at de somme tider mister lidt af fornuften i denne sag, når de kommer herind. Jeg kan ikke se, at den højtærede statsminister kan se bort fra virkningerne heraf. Jeg skal nøjes med igen at henvise til den økonomiske årsoversigt. Jeg kunne spørge, om man vil være med til en reform på dette område principielt. Hvis man ved en skatteforøgelse tilsigter at gennemføre en begrænsning af forbruget i den givne situation, fordi man har haft indkomster, der har presset det for højt op, kan det så principielt forsvares overhovedet at sigte mod et system, der lader disse skatter almindeligvis indgå i pristallet?

Op når statsministeren siger, at man vil afbalancere omsætningsskatterne med skattesænkningerne i udskrivningsloven, må vi først se på det. Det, der imidlertid er det afgørende, er, at derudover vil pristalsfamiliens indkomst være steget således, at skatteposten i pristallet vil stige. Derfor vil vi få en stigning på det pågældende område, og derfor synes jeg, at statsministeren her slipper lidt for let over det, som er det økonomiske problem også med hensyn til efterspørgselspresset på det pågældende område.

De øvrige punkter, den højtærede statsminister nævnte, skal jeg ikke komme nærmere ind på. Nu må der gives plads, naturligvis, for de kommende forhandlinger, og så må vi se, hvor langt regeringens forhand-

lingsvilje rækker. Vi forsøgte, da vi drøftede økonomisk politik i efteråret, at komme ind i realitetsforhandlinger. Dengang var regeringen desværre afvisende over for en virkelig forhandling med oppositionen. Jeg tror, det vil glæde oppositionen ganske overordentlig meget, hvis regeringen også har draget erfaringer af sin mislykkede optræden. Vi vil nu se, hvor langt forhandlingsviljen i realiteten strækker sig. Når vi kommer til behandlingen af enkeltforslagene, vender vi tilbage også til en lang række af detailproblemerne.

Axel Kristensen: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede statsminister, fordi han i dag lagde så stærk vægt på tilbud og efterspørgsel. Det gjorde jeg i går, da der var tale om jord. Jeg er glad for denne tilslutning til de synspunkter, jeg gav udtryk for i går om, at hvis man vil begrænse prisstigninger og lønstigninger, bliver det et spørgsmål om tilbud og efterspørgsel. Men så kommer rigtignok det spørgsmål: hvorfor er tilbuddet for lille, og er der nogen mulighed for i øjeblikket at forøge udbuddet af arbejdskraft væsentligt?

Da vi for ikke så længe siden drøftede boligspørgsmål, lagde den højtærede boligminister stærk vægt på, at det ikke var muligt at forøge byggeriets mængde, fordi der ikke var arbejdskraft til det. Nu er forholdet jo det, at det, der hedder boligbyggeri, sammenlagt med fremstillingen af de materialer, der bruges, dækker 20-25 pct. af såvel produktion som beskæftigelse herhjemme, så det er et stort felt. Men der er i høj grad monopol på, hvem der må udføre arbejdet, og det vil altså sige, at hvis man for år tilbage ikke har fået uddannet nok af murer-, elektriker- og snedkerlærlinge o. s. v., kan man ikke fremskaffe den arbejdskraft, der skal til for at klare bolig-mangelen og for at klare de ombygninger og nybygninger, der skal til inden for erhvervslivet. Der bliver altså her tale om underforsyning, selv om der måske er overforsyning andre steder. Det vil igen sige, at her er der et felt, hvor håndværkerne er i stand til at sætte deres ydelser ned og deres lønninger op. Man kan konstatere en betydelig forskel i arbejdsydelse og arbejds-lønninger inden for boligbyggeriet i de forskel-